

Den gamle skolelov begraves ...

Over det ganske land er årets vordende studenter i disse dage ved at slutte årets skolegang, inden det for alvor går løs med eksamensopgaverne. — Det er tradition, at disse sidste dage som „almindelig“ skoleelev fejres med brask og bram, og i den henseende var Gentofte Statsskole da heller ingen undtagelse. Den sidste skoledag fejredes forleden med afholdelsen af et stort optog, hvor 3. G'erne fulgte den gamle skolelov til graven. Efter den højtidelige ceremoni var der — som det sig hør og bør — gravøl til alle. På vort billede ses tre af studenterne i færd med at slæbe den smukt indbundne skolelov til den ventende rustvogn.

Bilister holdt tilbage for falsk sørgetog i Gentofte

*Forargelse over optoget på den sidste skoledag —
Havde ikke fortalt rektor om de makabre løjer*

Ikke så få bilister holdt ærbødig tilbage for et sørgetog, som i torsdags startede fra Gentofte Kirke og bevægede sig ad Gentoftegade. Den naturlige respekt, alle af blot nogenlunde opdragelse viser et ligtog, veg for dyb forargelse, da det opklarede, at optoget var en spøg. Det var 3. G'erne ved Gentofte Statsskole, som på denne måde markerede glæden over den allersidste skoledag.

Knubbede ord er i rigt mål tilstillet Villabyernes redaktion med anmodning om at lade dem gå videre til skoleeleverne. Udtryk som „blasfemisk“ og „smagløst“ går oftest igen i disse henvendelser.

De vordende studenter havde lejet en hestetrukket rustvogn. Den var forsynet med de fra forne tider vel-

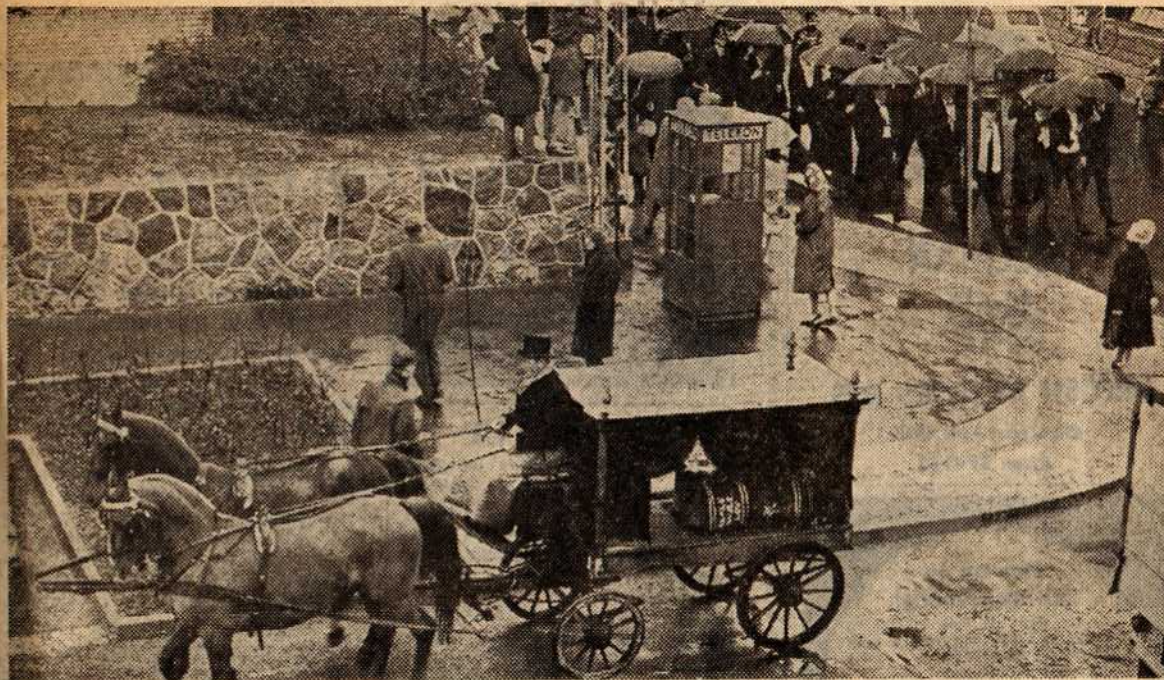
kendte sorte draperier, og på bukken sad den sortklædte kusk. End ikke den obligatoriske høje silkehat manglede han. I stedet for kisten lå på rustvognens lad en meget stor kopi af en sort bog med titlen „Gamle Skolelov“. Bag kisten fulgte en halv snes overdimensionerede ølflasker, som skulle illustrere gravøllet. Det var, som en af tilskuerne udtrykte det: Lige på og hårdt.

Optoget bevægede sig hen til Gentofte Statsskole, hvor den gamle skolelov blev brændt på bålet. Man skulle med andre ord end ikke savne kremeringen som afslutning på optoget. Gentofte Politi fik i løbet af få minutter adskillige henvendelser om at foranledige optoget standset. Politiet stod også klar til at gribe ind, men optogets rute var trods alt kun kort.

Det ejendommelige er, at Gentofte Politi — ifølge elevernes forklaring til rektor C. C. Andersen — forinden havde givet tilladelse til optoget. Formentlig har dets karakter ikke været skitseret i detaljer. I så fald var tilladelsen næppe blevet givet. Til overflod blev optoget gengivet i TV-Aktuelt for alle landets seere, som hermed konstaterede, hvordan man i Gentofte markerer sidste skoledag.

Rektor C. C. Andersen beklager dybt optogets karakter. Han siger blandt andet:

— Vi forlanger aldrig af eleverne, at de skal fortælle os, med hvilken løjer de vil markere deres sidste skoledag. En sådan form for censur har vi ikke fundet anledning til at udøve. Men jeg vil gerne slå fast, at havde jeg på forhånd haft anelse om, hvor makabre løjerne blev, havde jeg nedlagt forbud mod optoget. Dets karakter kan ikke undskyldes.

Det makabre optog på vej til
Gentofte Statsskole

Og rektor tilføjer:

— Til elevernes undskyldning tjener, at de er meget unge. Det varer noget endnu, inden de erhverver de taktbegreber, modne mennesker har tilegnet sig som en helt naturlig ballast. Der ligger for mig at se intet odiøst i deres tankegang. De har blot ikke kunnet indse, at denne højst specielle morskab uundgåeligt ville forarge. Selve det at forarge har næppe været deres hensigt.

CHARLOTTEN LIND

Sørgeoptoget harmløse løjer

Efter at have læst Deres tendentiøse artikel i sidste nummer af „Villabyerne“ om vort blasfemiske optog føler vi os fuldstændig på det rene med, at moralen har kronede dage i Gentofte, mens det står sløjere til med den humoristiske sans.

Vi har dog bragt i erfaring, at de, som fik de værste moralske opstød, ikke ganske havde grebet meningen med vort optog. Som bekendt er vi blandt de sidste 3. g'ere, som bliver studenter efter den hæderkronede gamle skolelov. Vi mente derfor, det var vor pligt at stede den til hvile på behørig vis.

I øvrigt svigter Deres tidsfornemmelse ganske betydeligt, når De kan betjene Dem af en floskel som „i overflod“ om et glimt på ti sekunder i fjernsynets „Aktuelt“. Desuden

forekom i samme udsendelse optagelser fra Århus af en guillotine. Hvad synes De om det? Til oplysning kan vi yderligere underrette Dem om, at Gentofte politiden morgen, optoget fandt sted, havde modtaget og godkendt en detaljeret beskrivelse af optoget. Det er med dyb beklagelse, at vi ser, at et ellers udmærket blad forsøger at blæse harmløse studenterløjer op i et plan, hvor de absolut ikke hører hjemme hjemme. Til vore forargede og stødte medborgere i kommunen kan vi kun med *Piet Hein* sige:

*Den der kun ta'r
spøg for spøg
og alvor kun
alvorligt,
han har faktisk
fattet begge dele
lige dårligt!*

Nogle deltagere i optoget.

Forargelsens blækhus

Hr. redaktør,

Tak for Deres artikel i sidste nummer af *Villabyerne* om det forargelige sørgeoptog af 3. G'erne i Gentoftes Statsskole. Som bidragyder af flere meter sørgeslør til en af deltagerne i den patetiske sørgemarch, der til klangen af en imponerende stortromme og under fremmumlen af pramdragernes sang, førte den gamle skolelov til krematoriet, og som en af de dybt grebne tilskuere, — kort sagt som førstehånds kender af omstændighederne ved den celebre begivenhed — kan jeg forsikre, at ingen, hverken i følget eller blandt de mange tilskuere, jeg havde lejlighed til at iagttage og udveksle bemærkninger med, havde nogen anelse om, at man herved kunne opnå at forarge nogen. Heller ikke de elskværdige politiebedsmænd, som sørgede for sørgetogets uhindrede passage gennem den travlt befærdede Gentoftegade, og ejheller Statsskolens mange lærere og elever, der bivånede „ligbrændingen“ i skolegården og lyttede til den ramsaltede „ligprædiken“, der holdtes af sørgetogets anfører (i skytteuniform og smokingbukser) — kort sagt ingen, der kunne iagttages på stedet, — syntes overhovedet at have begrebet det dybt forargelige i løjerne.

Derfor — på egne og sikkert også på talrige andres vegne — tak for bladets bidrag til festens helt store succes. Bevidstheden om, at det virkelig (og endda helt uforskyldt) er lykkedes at forarge nogen — og nogen, der åbenbart virkelig fortjener forargelsens søde gys — har, kan jeg forsikre, vakt en sådan begejstring i deltagerne (og tillige i de mange mentalt afstumpede tilskueres) kreds, at begivenheden nu er fastslået som en uforglemmelig succes. Kunne de unge sørgetogsdeltagere indkassere en række succeser af tilsvarende format under den eksamen, de nu er i fuld gang med, så kan de spændte tilskuere og bidragydere ikke ønske sig mere.

Tak hr. redaktør, tak fordi også *Villabyerne* ville yde sit bidrag.

Age Andersen,
Prins Valdemars Vej 5,
Gentofte.